

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιμετωπίζει με τρόπο λιγότερο ευνοϊκό τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης από ό,τι τους συγκρίσιμους εργαζόμενους πλήρους απασχόλησης κατά την έννοια της ρήτρας 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία έχει προσαρτηθεί στην οδηγία 97/81/ΕΚ⁽¹⁾, εθνική νομοθετική διάταξη που προβλέπει τη δυνατότητα ενιαίου υπολογισμού της πρόσθετης αμοιβής των εργαζομένων μερικής απασχόλησης και των εργαζομένων πλήρους απασχόλησης με βάση τον ίδιο αριθμό ωρών υπερωριακής εργασίας, επιτρέποντας με τον τρόπο αυτόν να μη συνυπολογίζεται στις συνολικές αποδοχές το στοιχείο αμοιβής των πρόσθετων παροχών;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

Συνάδει με τη διάταξη της ρήτρας 4, σημείο 1, και με την αρχή *pro rata temporis* της ρήτρας 4, σημείο 2, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης, η οποία έχει ενσωματωθεί στο παράρτημα της οδηγίας 97/81, εθνική νομοθετική διάταξη που επιτρέπει τον ενιαίο υπολογισμό του δικαιώματος πρόσθετης αμοιβής για τους εργαζόμενους μερικής και πλήρους απασχόλησης με βάση τον ίδιο αριθμό ωρών υπερωριακής εργασίας, όταν σκοπός της πρόσθετης αμοιβής είναι η παροχή οικονομικού αντισταθμίσιματος προς τον εργαζόμενο για τον ιδιαίτερο φόρτο εργασίας που αναλαμβάνει;

⁽¹⁾ Οδηγία 97/81/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία μερικής απασχόλησης που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ 1998, L 14, σ. 9).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2020 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-687/20)

(2021/C 62/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Noll-Ehlers, G. Braga da Cruz)

Καθής: Πορτογαλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να εκπονήσει στρατηγικούς χάρτες θορύβου για πέντε μεγάλους οδικούς άξονες, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου⁽¹⁾.
- Να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας να εκπονήσει σχέδια δράσης για τα πολεοδομικά συγκροτήματα της Amadora και του Πόρτο, σχέδια δράσης για 236 μεγάλους οδικούς άξονες και για 55 μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες, η Πορτογαλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας.
- Να αναγνωρίσει ότι η Πορτογαλική Δημοκρατία, παραλείποντας να αποστείλει στην Επιτροπή τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στους στρατηγικούς χάρτες θορύβου, καθώς και τις περιλήψεις των σχεδίων δράσης που αφορούν τα πολεοδομικά συγκροτήματα της Amadora και του Πόρτο, 236 μεγάλους οδικούς άξονες και 55 μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας σε συνδυασμό με το παράρτημα VI αυτής.
- Να καταδικάσει την Πορτογαλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την οδηγία 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου (στο εξής: οδηγία), καθόσον αφορά την κρινόμενη υπόθεση, οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν:

- 1) Καταρχάς, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας, να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2008, όλα τα πολεοδομικά συγκροτήματα και όλους τους μεγάλους οδικούς και σιδηροδρομικούς άξονες εντός της πορτογαλικής επικράτειας.

- 2) Κατά δεύτερον, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, να εκπονήσουν, το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2012, στρατηγικούς χάρτες θορύβου για την κατάσταση που επικρατούσε το έτος αναφοράς 2011 σε όλα τα πολεοδομικά συγκροτήματα και σε όλους τους μεγάλους οδικούς και σιδηροδρομικούς άξονες. Επιπλέον, οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2008, να αποστείλουν στην Επιτροπή πληροφορίες που περιλαμβάνονται στους στρατηγικούς χάρτες θορύβου, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI αυτής.
- 3) Κατά τρίτον, οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν επίσης, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας, να εκπονήσουν, το αργότερο στις 18 Ιουλίου 2013, σχέδια δράσης για τα πολεοδομικά συγκροτήματα και τους μεγάλους οδικούς και σιδηροδρομικούς άξονες στην πορτογαλική επικράτεια. Οι πορτογαλικές αρχές όφειλαν επίσης να αποστείλουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 18 Ιανουαρίου 2014, τις περιλήψεις των σχεδίων δράσης, βάσει του άρθρου 10, παράγραφος 2, της οδηγίας, σε συνδυασμό με το παράρτημα VI αυτής.

Επισημαίνεται ότι οι υποχρεώσεις των πορτογαλικών αρχών που μνημονεύθηκαν ανωτέρω αποτελούν τρία διαδοχικά στάδια που προβλέπονται από την οδηγία και ότι το δεύτερο και το τρίτο στάδιο αντίστοιχα στηρίζονται στο αμέσως προηγούμενο στάδιο.

(¹) ΕΕ 2002, L 189, σ. 12.

Αναίρεση που άσκησαν στις 18 Δεκεμβρίου 2020 οι Casino, Guichard-Perrachon και Achats Marchandises Casino κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 5 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-249/17, Casino, Guichard-Perrachon και AMC κατά Επιτροπής (Υπόθεση C-690/20 P)

(2021/C 62/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Casino, Guichard-Perrachon, Achats Marchandises Casino, (εκπρόσωποι: O. de Juvigny, A. Sunderland, I. Simic, G. Aubron, avocats)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το σημείο 2 του διατακτικού της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 5 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-249/17·
- να δεχθεί τα αιτήματα που είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες πρωτοδικώς και, συνακόλουθα, να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση C(2017) 1054 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 9ης Φεβρουαρίου 2017, βάσει των άρθρων 263 και 277 ΣΛΕΕ;
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν οι ανααιρεσείουσες σε πρώτο βαθμό ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Οι ανααιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η αναρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει παράβαση:

1. του άρθρου 7 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της απαίτησης προστασίας από αυθαίρετες ή δυσανάλογα επαχθείς παρεμβάσεις της δημόσιας αρχής στη σφαίρα της ιδιωτικής δραστηριότητας ενός φυσικού ή νομικού προσώπου, του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) 773/2004 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι (i) οι διατάξεις αυτές δεν επέβαλαν στην Επιτροπή την υποχρέωση καταγραφής των προφορικών δηλώσεων προμηθευτών και (ii) ότι οι «περιλήψεις» αυτών των συνεντεύξεων που συντάχθηκαν μονομερώς από την Επιτροπή αποτελούσαν έγκυρη απόδειξη του ότι η Επιτροπή διέθετε ενδείξεις οι οποίες δικαιολογούσαν την απόφαση C(2017) 1054 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής·